

С. В. Навроцька

Житомирський державний університет імені Івана Франка

Науковий керівник: канд. пед. наук, старший викладач

Н. В. Горобченко

Інтерактивні методи навчання студентів-першокурсників вищого навчального закладу

Проблемою навчання писемного мовлення методисти почали займатися давно і вже знайшли певні шляхи розв'язання цієї проблеми. Письмо та писемне мовлення розглядалось раніше в методиці навчання іноземних мов головним чином як засіб навчання, що знайшов своє відображення в усіх попередніх шкільних програмах. Те, що писемне мовлення не було метою навчання іноземної мови, і було причиною того, що мало уваги приділялося цьому питанню в методичній літературі.

Обрана проблема є актуальною, тому що зараз часто можна спостерігати недостатній рівень розвитку писемного мовлення студентів. Однією з причин цього може бути і недостатня кількість вправ для кожного з етапів навчання писемного мовлення у підручниках, навчальних посібниках, які використовуються у вищому навчальному закладі (ВНЗ) згідно з Держстандартом [2: 25]. Тому викладачам слід залучати додатковий матеріал та вправи, цікавитись сучасними надбаннями у цій сфері, тобто робити все, щоб у ході навчання студентів писемного мовлення ці недоліки були усунуті. Саме тому необхідне подальше дослідження особливостей навчання писемного мовлення студентів.

На сучасному етапі розвитку освіти відбувається зміна підходів до розуміння цілей і завдань навчання. Завдання, визначені Національною доктриною розвитку освіти України в ХХІ столітті, орієнтують на запровадження таких методів навчання, які розвивають уміння самостійно вчитися, критично мислити, здатність до самопізнання і самореалізації особистості у різних видах творчої діяльності [3].

Тому з перших днів існування навчання і до сьогоднішнього дня склалися, утвердилися і здобули поширення усього три форми взаємодії викладача і студентів:

1) пасивні методи – це такі форми взаємодії студентів і викладача, за якої викладач є основною фігурою заняття, а студенти виступають у ролі пасивних слухачів.

"Плюси": можливість викласти велику кількість навчального матеріалу; відносно нескладна підготовка до заняття; зайнятість студентів (пишуть конспект або вправи); тиша на заняттях.

"Мінуси": студенти виступають у ролі пасивних слухачів; незацікавленість (у більшості випадків), неуважність, мало форм роботи на занятті, найбільш неефективний з погляду засвоєння студентами навчального матеріалу, передбачений авторитарний стиль навчання.

2) активні методи – це такі форми взаємодії студентів і викладача, за якої викладач та студенти взаємодіють одне з одним у ході заняття й студенти виступають як активні учасники заняття. Викладач і студенти є основними дійовими фігурами на занятті.

"Плюси": широка взаємодія студентів з викладачем, студенти – активні учасники заняття, пропагується демократичний стиль навчання.

"Мінуси": мало творчості на заняттях, викладач спрямовує студентів на певні висновки.

3) інтерактивні методи – означає взаємодіяти або перебувати в режимі бесіди, діалогу з будь-ким. Іншими словами, інтерактивні методики навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної й комунікативної діяльності, упродовж якої студенти виявляються залученими в процес пізнання, мають можливість розуміти й висловлювати думку з приводу того, що вони знають і над чим міркують. Проблема застосування в навчальному процесі інноваційних інтерактивних методик викладання присвячені роботи О. Пометун, Л. Пироженко, Г. Сиротенко та ін. Інтерактивність у навчанні можна пояснити як здатність до взаємодії, навчання у режимі бесіди, діалогу, дії. Отже, у дослівному розумінні інтерактивним можна назвати метод, в якому той, хто навчається, є учасником. Він не виступає лише слухачем, спостерігачем, а бере активну участь у тому, що відбувається, власне створюючи це явище [1: 12].

В свою чергу, місце викладача в інтерактивних заняттях найчастіше зводиться до спрямування діяльності студентів на досягнення цілей заняття. Він же розробляє план заняття (як

правило, це сукупність інтерактивних вправ і завдань, у ході роботи над якими студент вивчає матеріал) [4].

Таким чином, основними складовими інтерактивних занять є інтерактивні вправи і завдання, що виконуються студентами. Принципова відмінність інтерактивних вправ і завдань від звичайних у тому, що в ході їх виконання не тільки і не стільки закріплюється уже вивчений матеріал, скільки вивчається новий.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Варзацька Л. Інтерактивні методи навчання: лінгводидактичні засади / Л. Варзацька // Дивослово. – 2005. – № 2. – 52 с.
2. Державний освітній стандарт з іноземної мови для ВНЗ / [наук. ред. укр. видання С. Ю. Ніколаєва]. – К.: Ленвіт, 1998. – 32 с.
3. Коваленко О. Концептуальні зміни у викладанні іноземних мов у контексті трансформації іншомовної освіти / О. Коваленко // Іноземні мови в навчальних закладах. – 2003. – № 2. – С. 2-3.
4. Режим доступу: <http://sagevgen.files.wordpress.com/>